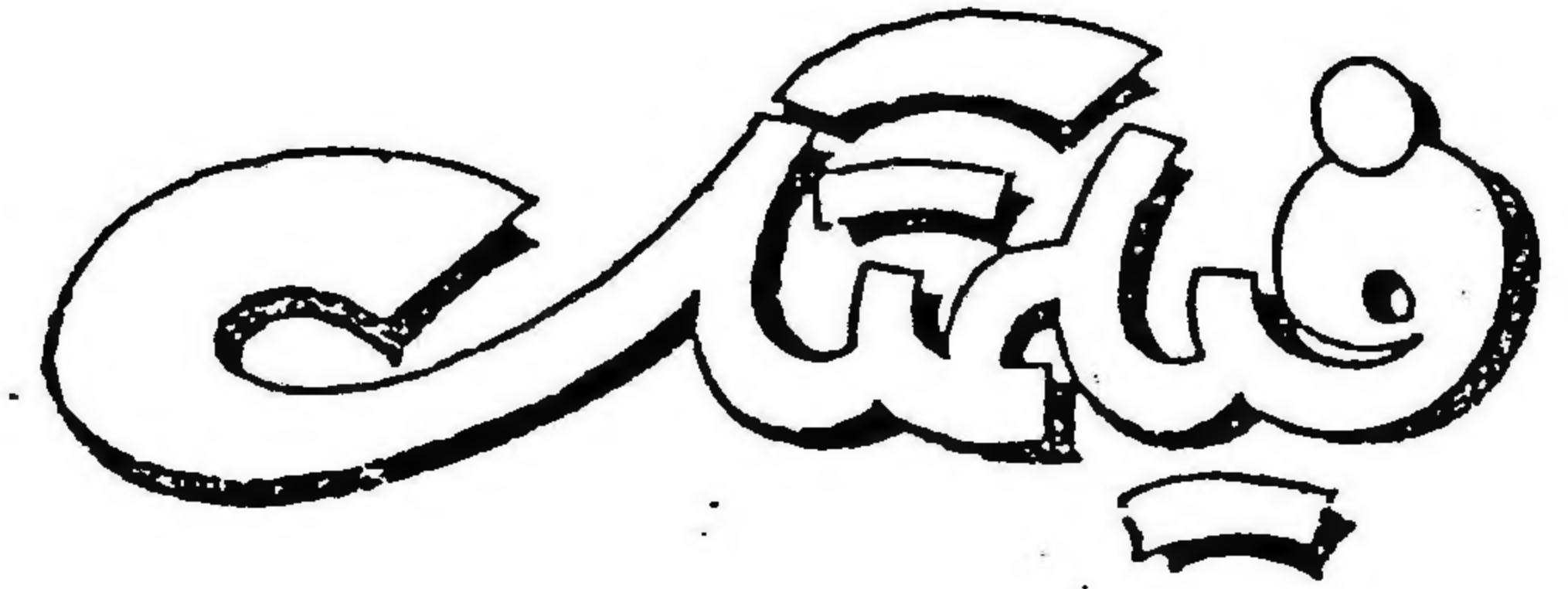

داثر امور

آستان قدس رضوی

آستان قدس

باز بین شد
۱۳۷۳ خ

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب: کنز الاصول عربی

مؤلف: مولانا محمد اسماعیل بن محمد تقی بروی

نسخ: مختلف الخط

سال چاپ: ۱۲۵۵ قمری
عدد اوراق: ۳۴۵

جزء کتب: اصل
شماره: ۳ و ۳

شماره عمومی: ۶۲۱۸
شماره قبض:

راصف: فریدیاری آستان قدس
تاریخ وقف: ۱۳۱۸

نول: ۲۱/۵
عرض: ۱۵/۵
گنجه:

سال ۱۳۷۱ خورشیدی

ام لا وعلى الاول اما ان يكون المناقب بين هذا المعنى والمعنى الموضوع له او غير المناقب
 وعلى الاول اما ان يكون الموضوع له واحدا او متعددا وعلى الثاني اما ان يكون
 يناسب مع كل يذ البعض الذي وضع اللفظ له او مع البعض وعلى الثاني اما ان
 ان يناسب مع الاز يد من الواحد ام لا وعلى الثاني اما ان يناسب وضع
 الاول او غيره وعلى الموضوع الذي استعمال في غير المعنى الموضوع له اما ان
 يشتر في هذا المعنى حتى غالب الاستعمال فيه اهل لا وعلى الثاني لا يكون الا
 متعددا وعلى الذي ليس له وضع اما ان يكون واحدا او متعددا وعلى الذي
 تقدير اما ان يكون الاستعمال من شخص واحد او استحسان متعددا وعلى الثاني
 اما ان يكون في زمان واحد او في ان منته متعددا وعلى اي تقدير اما ان يكون
 المناقب ام لا وعلى الاول اما ان يلاحظ بين هذا المعنى والمعنى الموضوع له
 او غيره وعلى الاول اما ان يكون الموضوع له واحدا او متعددا وعلى الثاني
 اما ان يلاحظ المناقب بين هذا المعنى وجميع المعان الموضوع له اول بل لا
 مع احد معانيه الموضوع له وعلى الثاني اما ان يكون هذا المعنى الموضوع له
 الاول او لا وعلى تقدير اما ان يستعمل في غير المعنى الموضوع له بحيث استعمل في
 ذلك حتى غالب فيه اول فان قلت ان المفروض انه ليس له وضع فم لا
 المناقب قلت ان المقصود انه لم يستعمل في المعنى الموضوع له اصلا لانه
 ما وضع لشيء بل المراد انه وضع لمعنى ولكنه لم يستعمل فيه بل استعمال في غير معناه
 معناه الموضوع له انتهى واعلم ان اللفظ والمعنى اما متحدان او متعددان او متميزان
 مختلفان فان كان اللفظ متعددا والمعنى متحدا فهو مترادفان كالافتان في الشئ
 وفيه نظرا لانه ان كان المراد من المعنى المعنى الموضوع له فلا وجه لجعل الحار في
 هذا التقسيم وان كان المراد المعنى المستعمل فيه الا ان الموضوع له فلم يوجد
 فط لانه لو فرضنا للافتان معنى مجاز بالما كان مترادفا مع البشر وكل في جميع
 المواضع ويمكن ان يجاب بانه وان كان اللفظ متعددا والمعنى ايهك لكن
 يعتبر كيدا للاتحاد ويقع من حيث انه متحد وفيه انه لو كان كل يلزم ان يكون
 كذا في جميع المواضع

كتابخانه آستان قدس
 ويزه خطه

فان النسخ رفعوا الى الامثلة واما الثانية فلان رفع الحكم فيها انما يحصل بالعمل
 لا بالنسخ واما الثالثة فلان الحكم يكون خاصا فاما ما استدل به من كتاب الفقيه
 اعني ما ينافي الغرض من الحكم فلان ما يقال وهو انه لو قال الحكم لعبد الله اكرم العلماء
 الجاهل ثم نزل الجاهل ولم يتكلم بالعبد العمل بذلك العام حتى مضى زمانه كان ذلك العمل
 بالعام يوم الجمعة ثم واما الخاص فظهر ذلك اليوم فلو كان ذلك العام لشيء
 به عدم مطلوبه اكرم زيد في المستقبل من الزمان من ذلك اليوم كشاف الاستدلال
 فيه وظهر بعد ذلك ان الشك انهم لو اكرموا مطلوب بان اظهر ذلك اليوم في جعل
 العمل بالعام متوسعا من اول اليوم الى الغروب متناوفا لغرضه فلو انزلوا ذلك
 في تلك الصورة ببياننا فلان العمل يكون نسخا بالهو تكليف اخر ولما الثاني كان يقول
 اكرم اكرم العلماء في كل جمعة وكررا الا اكرم بتكرار الجماعات فالحاصل ان الواجب بعد
 حضور زيد من العمل بالعام اما يوم بعد الجمعة الاولى او فيها لكن بعد العمل او فيها
 قبل العمل مع مضي زمانه من العمل فالحاصل ان النسخ فيها مستلزم للامتناع والغرض
 كالصورة الثالثة السابقة وجه الاستدلال ما مر من انه لا يشرع في عمل
 في غير النسخ ايضا انهم بعد اقرارهم على عدم جواز النسخ قبل حضور وقت العمل
 فبعد معطهم الى جواز العمل بعد حضور وقت العمل سواء كان العمل فكريا ام غير فكريا
 على نحو تأخير البيان عند وقت الخطاب للوقت الحاجة ام لا قبل نعم وهو
 المثل وقيل للعقل السيد بالامتناع فيما ظاهره كالعامة وبالجواز في غير ما
 ظاهره كالجواز للقاضي عبد الجبار تأخير بيان النسخ دون غيره الى غير ذلك
 من الاقوال والحق في هذه المسائل الاولى في بيان جواز العمل بمعنى ما كان صدق
 عن الحكم فاعلم ان مقتضى الاصل الجواز ما مر من ان الله اذا شئت في امكان شيء
 امتناعه فالاصل الامكان الثاني في جواز عرفا ومقتضى الاصل هنا العدم ان
 مستلزمات هذه اى هي استعمال اللفظ مع تأخير بيان المراد الى وقت الحاجة
 لغويته فوضيحتنا فالاصل عدم جواز عرفا لم يرد دليل الثالث في حق عرفا
 والاصل فيه مع الخصم ايضا لان الاصل عدم الوقوع الرابع في جواز شرعا
 الاصل ايضا عدم جواز الخامسة في وقوعه شرعا والاصل عدمه ايضا فان قلت
 انك اعترفت بان الاصل الاصل مع الخصم فيما سوى المقام العلوي ايقنا

على طبق

سال ١٣٤٨ خورشیدی
 بابری
 ح

على طبق اصل اجتهاديه منها ان التكليف بشيء مع عدم البيان حين التكليف
 تكليف بما لا يطاق فالناجيز مستلزم للتكليف بما لا يطاق وفيها ان الثاني
 مستلزم لتفهمه الطالب ان الطلب مع مجهوليه المطلوب لا مطلوب
 الا بعدد الامور المستفاه ومنها ان مستلزم للناجيز اعم الجاهل القليل او الخالي
 المخطوط فيها خلاف من المتكلم ان لو قال اكرم العلماء اولادهم سوى ذلك لا يقتضي
 اعتقدا في اطراف وجوب اكرم زيدا ايضا ومنها ان الناجيز خلاف بناء العقول
 فان بناه على البيان حين الطلب ومنها ان الناجيز مع امكان تعجيل البيان لا
 داعي له وضد ذلك عن الحكم عيب وقبيح قلنا اما الثالثة العمل في المثل ان يكون
 ما ذكره لو تأخر البيان عن الحاجة ايضا ولما الاخير ان وفوقه انما تاتي العقول
 بناء على تأخير البيان عن وقت الخطاب للوقت الحاجة كشر الدواعي التي
 الاخرى ان الاولى ربما يقول لعبد في محضر جمع اكرم العلماء ولا يرد استثناء
 في ذلك المحضر صلا ما في وقت الخراج فان قلت قلنا فحق جواز صفاء
 عرفا لكن لا يجوز شرعا لقوله تعالى يا ايها الذين آمنوا اوفوا بالعقود اليك من ذلك
 فانه لو قال اعتكسل يوم الجمعة ولم يبين ان المراد ان استحبابه في الخطاب
 الوجوب في صدقانه انما يبلغ الى الخطاب وجوب غسل الجوف لم يبين ان
 يبلغ ما انزل اليم من الاستحباب قلنا اولانا ان الاية خطاب بمتقاهم وهي
 يحل بالنسبة الى الغائبين فكيف يمكن التمسك به اذا ريب في وجوب
 حاله بين المتكلم والمخاطب حين التكلم ويحتمل كون تلك الحالة قرينة صادقة
 عن ظاهر ارادة ظاهر الخطاب فبغير ما هو المراد من الخطاب مجرلا لنا
 فان قلت الاصل عدم كون تلك الحالة قرينة صادقة قلنا ان ذلك في
 الحارث فلا يجري الاصل فان قلت الاصل عدم التفات المتكلم الى الحالة
 ان لو كانت صادقة لا التفات الى الحالة قلنا القطع بالتفات جاهل
 ولكن لا نفعل ان متعلقه الحالة المؤكدة ام الصادقة ام غيرهما فانك
 في الحارث فان قلت الاصل عدم تفات المتكلم ان لو كانت صادقة
 لا يبين الالتفات الى المعنى الحقيقي ثم الى الجاني والاصل عدم الالتفات
 الى الجاني والالتفات فيكون الالتفات اليم هو المعنى الحقيقي فقط فيكون
 المراد ما هو الظاهر قلنا انما جاز بان الاصل ان لا يعتبر في مثل المقام

فان قلت الامعاء قائم على عدم اعتبار القرآن في اليمين الجملة قلنا ان الفرد
 المستمع من الامعاء انما هو في الخطاب بالشفاهة المتعلقة بالامعاء
 القرع عيتم ولما عيتمها فلا كلام في الخطاب المتعلق بالمسائل التي
 كما فيها نحن فيسقط وثانها ان اليمين الشرعية موردها خاص
 لموردها في شأن على عم للامعاء والكثير والشعري
 عن هذا المورد يحتاج الى دليل وثالثا ان اليمين
 حين الخطاب والابلاغ حين وهو ان يبلغ
 في حقيقة وبعال انهم ان النبي صلى الله عليه وسلم
 البيان عن وقت الخطاب كان ما
 بالتبليغ بغير هذا القول ان
 البيان نقول ان تكليفها
 هو اليمين على هذا القول
 غير اليمين والامعاء
 الدالة على انهم لا
 يصدر عنهم شيء
 الاولة كان
 ما هو عليه
 من الله
 نعم

مكتبة
 دار العلوم
 مكتبة

كتاب فقه آستان قدس
 مكتبة

الحمد لله
 الاول من هذا
 التفسير في ليلة الاثنين ثامن عشر
 من شهر جمادى الاخر في سنة ست وتسعين
 ما بين بعد الافحام واصليا ويملوه الجزء الثاني منه
 المسمى بكتش الاصول حول قوته في الدلالة الشرعية وانا انفس
 الفقير قد ارب اقدم الطلاب المحقق العبد الذليل ابن محمد تقي
 الحلي في هذا السجل على عملي في شهر رمضان سنة

مكتبة
 دار العلوم
 مكتبة

بانی و مؤسس

[Handwritten signature]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا محمد يا علي يا حسين
 علي عليه السلام في كل وقت تدخل
 علي عليه السلام وكانت
 حجاب من دخل
 ١٢٥٢